

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. arch. F. M.**, bytom M., IČO: X., zast. JUDr. V. Z., advokátom so sídlom D., proti žalovanej: **L. R.**, bytom M., IČO: X., zast. JUDr. J. Z., advokátom, so sídlom Š., **o zaplatenie 3 669,2558 Eur s prísl. (110 540,-- Sk)** vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 15 Cb 89/98, na dovolanie žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 28. apríla 2004, č. k. 20 Cob 89/04-158, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovanej **o d m i e t a .**

Žalobcovi sa náhrada trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Martin rozsudkom z 21. novembra 2003, č. k. 15 Cb 89/98-134 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 110 540,-- Sk (3669,2558 Eur) s 18% úrokom z omeškania ročne od 22. októbra 1997 do zaplatenia a nahradiť trovy konania v sume 566,-- Sk. Súd prvého stupňa ďalej uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia v sume 1 746,-- Sk.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline ako súd odvolací tak, že pripustil späťvzatie žaloby v časti 1 013,7423 Eur (30 540,-- Sk s 3% úrokom z omeškania ročne zo sumy 3669,2558 Eur (110 540,-- Sk) od 22. októbra 1997 do zaplatenia, rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 15 Cb 89/98-134 zo dňa 21. novembra 2003 v tejto časti zrušil a konanie v tejto časti zastavil.

Rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 15 Cb 89/98-134 z 21. novembra 2003 vo výroku o zaplatenie istiny 2655,5135 Eur (80 000,-- Sk) s 15% ročným úrokom z omeškania od 25. septembra 1999 do zaplatenia potvrdil, vo zvyšku úrokov z omeškania rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietol. Výrok o trovách prvostupňového konania potvrdil a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že žalobca na pojednávaní 28. apríla 2004 žiadal o zaplatenie sumy 2 655,5135 Eur (80 000,-- Sk) s 15% ročným úrokom z omeškania, v časti zaplatenia istiny prevyšujúcej 2655,5135 Eur (80 000,-- Sk) s 15% úrokom z omeškania ročne od 22. októbra 1997 do zaplatenia vzal žalobu späť ako kompromisné riešenie sporu.

Žalovaná so späťvzatím žaloby s týmto návrhom súhlasila, a preto odvolací súd podľa § 208 O. s. p. pripustil späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 2655,5135 Eur (30 540,-- Sk) s 3% úrokom z omeškania ročne zo sumy 3669,2558 Eur (110 540,-- Sk) od 22. októbra 1997 do zaplatenia, napadnutý rozsudok v tejto časti zrušil a konanie v tejto časti zastavil.

Odvolací súd dospel k názoru, že žalovaná v konaní nepreukázala, že by vady, ktoré namietala v odvolaní, reklamovala, a preto mal zato, že prvostupňové rozhodnutie je vecne správne v časti o zaplatenie istiny, a preto ho podľa ust. § 219 O. s. p. potvrdil.

V časti úrokov z omeškania odvolací súd poukázal nato, že zmluva medzi účastníkmi konania zanikla dohodou na základe akceptovania listu žalovanej z 22. septembra 1999, trojdňovú lehotu, odvolací súd považoval za lehotu na doručenie, a preto ustálil, že zmluva zanikla ku dňu 25. septembra 1999. Od tohto momentu vznikol žalobcovi nárok na úroky z omeškania, a preto v tejto časti rozsudok zmenil.

O náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 2 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku podala dovolanie žalovaná, keďže počas všetkých konaní neboli vzaté na zreteľ jej námietky, čím obidva súdy nesprávne posúdili vec (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) pri posudzovaní nárokov žalobcu za nedodané dielo v rozsahu, v akom sa k nemu zaviazal v zmluve o dielo zo 17. marca 1997, ku ktorej činnosti nemal ani príslušné oprávnenie navrhol, aby dovolací súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn.

20 Cb 89/04 z 28. apríla 2004, ako aj rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 15 Cb 89/98 z 21. novembra 2003 v celom rozsahu a vec im vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Žalobca sa písomne vyjadril k dovolaniu žalovanej nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 240 ods. 1 O. s. p.) a má náležitosti vyžadované podľa ust. § 241 ods. 1 O. s. p., skôr ako pristúpil k vecnému prejednaniu dovolania žalovanej, skúmal, či v predmetnej veci je dovolanie prípustné.

Podľa ust. § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak – sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov; ten kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania; účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený; v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie; sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom; rozhodol vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát (§ 237 písm. a/ až g/ O. s. p.).

Vyššie citované ustanovenie taxatívne určuje prípustnosť dovolania, ak v konaní na súde prvého stupňa alebo v odvolacom konaní, došlo k vadám vymenovaných pod písm. a/ až g/ v ust. § 237 O. s. p.

Dovolací súd po preskúmaní rozhodnutia súdu prvého stupňa i odvolacieho súdu, ako i konaní, ktoré im predchádzali, dospel k názoru, že prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 237 O. s. p. nie je daná. Dovolateľ vo svojom dovolaní ani neuvádza, že by došlo k vadám taxatívne vymenovaným v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p.

Podľa ust. § 238 ods. 1 O. s. p. dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Dovolací súd konštatoval, že v predmetnej veci nedošlo k naplneniu podmienky prípustnosti dovolania podľa vyššie cit. ust. § 238 ods. 1 O. s. p., keďže odvolací súd pripustil späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 30 540,-- Sk (1013,7423 Eur) v súlade s ust. § 208 O. s. p., pričom dovolateľ so späťvzatím časti žaloby súhlasil.

Odvolací súd výrok súdu I. stupňa o zaplatenie istiny 80 000,-- Sk (2655,5135 Eur) s 15% ročným úrokom z omeškania od 25. septembra 1999 do zaplatenia potvrdil. K zmene rozhodnutia súdu I. stupňa vo veci samej došlo vo zvyšku úrokov z omeškania t. j. 0,3% tak, že v tejto časti bola žaloba zamietnutá.

V tejto časti, aj keď došlo k zmene rozsudku súdu prvého stupňa vo veci samej, však dovolanie nie je prípustné, keďže odvolací súd vo zvyšku úrokov z omeškania (nad 15% t. j. vo výške 3%) žalobu zamietol, a teda rozhodol v prospech žalovanej.

Dovolací súd preskúmal, či prípustnosť dovolania nie je daná podľa ust. § 238 ods. 2 a 3 O. s. p. a dospel k názoru, že neboli naplnené podmienky ustanovené v § 238 ods. 2 a 3 O. s. p., a preto prípustnosť dovolania nemožno odvodzovať ani podľa vyššie uvedeného ust. § 238 ods. 2 a 3 O. s. p. (odvolací súd vo výroku rozsudku nevyslovil, že dovolanie je prípustné a keďže v danej veci nevyslovil právny názor, dovolací súd, odvolací súd sa nemohol odchýliť od právneho názoru dovolacieho súdu).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dospel k záveru, že v predmetnej veci dovolanie nie je prípustné, a preto dovolanie žalovanej podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že žalobcovi tieto nepriznal, keďže si ich neuplatnil.

P o u č e n i e : Protí tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. decembra 2010

JUDr. Darina Ličková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková